

Venstre har den opfattelse, at den private sektor skal betjenes først. Det er den, vi skal leve af. Det er her, vor eksportindustri kommer til at skribe efter arbejdskraft, og her, vi skal udnytte den chance, der er i et nyt kommende europæisk opsving.

Men her fører regeringen den stik modsatte politik. Det er jo netop antallet af offentligt ansatte, som på det seneste er sat vældigt i vejret. Blot i løbet af første halvår 1997 er der blevet ansat 18.000 ekstra inden for det offentlige. Når man tager så mange ind, kan det ikke undgås, at det fører til flaskehalse inden for det offentlige.

Regeringen har selv udtrykt, at den offentlige vækst skulle være moderat, men det er den bestemt ikke. Arbejdskraften bliver ligefrem suget ind til det offentlige.

Hvorfor ikke ændre denne politik? Hvorfor ikke se på effektiviteten i den offentlige produktion?

Lad mig prøve at tage et eksempel. Når hjemmehjælpen flere steder rapporterer, at den kun bruger 60 pct. af sin tid på at give bistand til de gamle, er der noget galt. Så har vi simpelt hen indrettet os for bureaukratisk. At ansætte flere hjemmehjælpere vil jo betyde, at vi ansætter flere bureaukrater, flere til at flytte papirer og føre kontrol frem for at give den pleje til de ældre, som de har behov for.

Det vil sige, at flere ansatte, som man også lægger op til i dette forslag til vedtagelse, som er kommet fra Enhedslisten og SF, ikke vil føre til en fornyelse af den offentlige sektor. Det vil derimod sådan noget som udlicitering, og det vil sådan noget som frit valg for borgeren til at vælge mellem offentligt og privat. Det vil føre til en mere effektiv offentlig service.

Hvis vi virkelig skal gøre noget for en ny arbejdsmarkedspolitik, vil det bestå af otte punkter, som jeg hurtigt vil skitsere.

For det første skal vi øge mobiliteten; det er sådan noget som en lavere tinglysningsafgift og den slags. For det andet skal vi have en afkorting af dagpengeperioden, og for det tredje skal vi have en aktivering af de forsikrede efter første år. Som punkt fire skal vi have en straksaktivering af kontanthjælpsmodtagere. Punkt fem er strammere rådighedsregler. Her er man på vej også fra regeringens side, og det er godt. Punkt seks er en bedre og mere målrettet brug af voksenuddannelsen og punkt syv en begrænsning af orlovsmulighederne.

Og endelig som punkt otte en indsats mod den største flaskehals, vi har inden for det offentlige, nemlig arbejdsformidlingssystemet. Det er selvfølgelig meget spændende, at ministeren vil uddybe det, og jeg glæder mig meget til allerede i dag at få en forsmag på, hvordan man vil lappe på arbejdsformidlingssystemet.

Venstre tvivler på, at man kan lappe på dette system. Vi tror, at der skal ske en egentlig ændring af hele systemet. Der skal en decentralisering i gang, således at vi får et formidlingssystem, der er i nærkontakt med virksomhederne, og som er i nærkontakt med lønmodtagerne. Det har man ikke inden for arbejdsformidlingssystemet i dag.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Hr. Flemming Oppfeldt brugte ikke sin taletid på at tale om det reelle problem, men kom med den sædvanlige ideologiske snak om udliciteringer og stramning af dagpengesystemet. Jeg vil ikke gå ind i en udliciteringsdebat her, jeg vil bare spørge hr. Oppfeldt:

På disse privathospitaler, som Venstre ønsker sig, skal der vel også være uddannede læger og sygeplejersker m.v., eller skal der ikke? På den udliciterede ældreforsorg, som Venstre forestiller sig, skal der vel også være uddannet personale. På private skoler skal der være uddannede skolelærere, og i private børnehaver skal der være uddannede pædagoger osv. Er problemet ikke lige stort, uanset om tingene udliciteres eller drives i offentligt regi?

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg vil spørge, om hr. Flemming Oppfeldt ikke er opmærksom på det lovforslag, der blev behandlet forleden dag, L 23, som bl.a. lægger op til en øget mobilitet på det arbejdsmarked, som han talte om. Hr. Flemming Oppfeldt brugte jo det meste af sin taletid ikke på at tale om dagsordenspunktet i dag, men på at tale om det private arbejdsmarked.

Dernæst vil jeg godt spørge: Tror hr. Flemming Oppfeldt, at man kan passe børn og gamle uden at øge den offentlige sektor?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

For nu at få et fuldstændigt billede af, hvad det egentlig er, hr. Flemming Oppfeldt mener, kunne jeg tænke mig at spørge ham, om han er